

Ordfører, som har været Ordfører flere Gange for vores militære Stav, hidtil har staaet paa det Standpunkt at han mener, at vi hvis vi opgave de $3\frac{1}{2}$ Millioner, som Krigsstaten andrager, ogsaa skulde opgive de forskellige civile Reformers i sociale Øjemed, som i en Række Aar have forøget vort Budget med 6 Millioner Kroner. Jeg tror, at han og Venstre i det hele taget snarere maa siges i alt Fald hidtil, at have staaet paa det Standpunkt, at vi kræve, at Nedsættelsen fortrinsvis bør ske paa de militære Stater, men vi have ikke hørt en eneste Antydning, ikke den svageste Lyd fra ham i saa Henseende, hvorimod det ikke har modt Indsigelse fra nogen af Flertallets Talere, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds ytrede i saa Henseende. Naar vi nu se hen særlig til Suktertolden eller Beskyttelsen for Sukkeret, har der fundet forskellige Indsigelser Sted imod mit Tal 110,000 Kroner, som skulde være det, hvormed Flertallets Begunstigelse for Roesukkerfabrikerne fordyrede Sukkeret, men en virkelig Smødegaaelse af dette Tal har ikke fundet Sted, heller ikke af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Uden Smødegaaelse af Tallet behøver jeg ikke her at forsvare mig; thi det kan ikke anvendes uden ved at stille Tal mod Tal. Jeg har stillet bestemte Tal op, og naar man ikke paaviser, hvori de ere urigtige, eller hvori man antager, de ere det, kan jeg ikke sige mere, end jeg har sagt og skal kun henvise til min Betænkning i saa Henseende. Det ærede Medlem antog, at Flertallets Forslag gik i det hele Sukkerfabrikerne imod. Det begrundede han paa, at man havde nedsat Beskyttelsen med godt og vel en Dre pr. Hund, og det opvejedes dog ingenlunde af de 110,000 Kroner, thi det androg omtrent 200,000 Kroner, hvis man gik ud fra den Raffineringsmængde, som den ærede Ordfører nævnte, nemlig de 20 Millioner. Jeg har foruden de 110,000 Kroner tillige paavist et Par andre Momenter, som vist ville bringe de 200,000 Kroner ned saaledes, at der ganske sikkert ikke bliver tvivlerligt af den tilbage. Se vi hen til, hvorledes vi hidtil have stillet os overfor dette Spørgsmaal, se vi, at den ærede Ordfører, som jeg allerede nævnte, begynde med at foreslaa, at der ikke skulde være en Beskyttelse med 3 eller $3\frac{1}{2}$ Dre tilbage, men kun $2\frac{1}{2}$, og omtrent paa samme Standpunkt har ogsaa Venstre bestandig stillet sig. Nu vil Beskyttelsen blive paa meget lidt nær den samme, som den har været hidtil, og Fabrikerne ville beholde det samme, samtidig med at vi nedsatte Suktertolden i det hele. Vi røre altsaa ikke ved Fabrikerne i nogen

Henseende; jeg tror, at man kan sige, at det gaar omtrent lige op. Jeg har i min Betænkning sagt, at det bliver godt og vel opvejet derved, men det ligger i alt Fald meget nær derved. Jeg har ikke sagt, at vi forøgede Beskyttelsen. Jeg har sagt, at vi tilføje en ny Beskyttelse samtidig med, at vi foretage en Nedsættelse. Jeg har sagt, at vi indføre en ny Beskyttelse paa Roesukkerindustrien særskilt; denne har ikke haft Beskyttelse her i Danmark før, og det er et meget farligt Princip at komme ind paa. Vi staa stærke overfor denne Fabrikation, saa længe vi ikke have denne Beskyttelse; men i det Øjeblik, vi begynde dermed, ville vi for det første aldrig nogen Sinde kunne komme bort fra den Beskyttelse, vi have givet, og saa ville vi desuden give dem Blod paa Tandem til at kræve bestandig mere og mere. Overfor Raffinaderierne er der noget mindre ømme, skønt vi sandelig vise Omhu nok for dem og tage tilstrækkeligt Hensyn til denne Fabrikation. Nu henvises til Udførselspræmien, og der fremhæves med stor Styrke navnlig den tyffe Udførselspræmie. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds omtalte væsentlig kun den tyffe. Han ytrede, at i 1873 til 1877 havde faktisk de fremmede Fabrikker og særlig de tyffe Fabrikker ikke den Udførselspræmie, som de nu have; det var gaaet derind som med Brænderierne her hjemme, at paa Grund af forandret Fabrikationsmaade har man faaet mere Udbytte og derfor ogsaa kunnet tilbende sig større Præmie. Det oplyses da, at de tyffe Fabrikker have en Udførselspræmie af henved 1 Dre, og det skulde altsaa være noget nyt, som er kommen til i de senere Aar. Det er mig vel bekendt, at for en Del Aar siden — jeg tror i Midten af Tirserne eller noget tidligere — var den større. Senere er den bleven nedsat; den har nok faktisk været omkring 2 Dre. Men det er ingenlunde noget nyt. Det er ikke noget, man ikke tog Hensyn til den Gang, man indførte Roesukkerafgiften. Jeg kan i saa Henseende henvise til den Betænkning over Told- og Skibsafgifterne, som blev afgiven i Samlingen 1872—73. Deri hedder det, at de tyffe Roesukkerfabrikanter nyde en Udførselsbegunstigelse, som den af Regeringen nedsatte Suktertoldkommission angiver til $\frac{1}{2}$ Stilling pr. Pd. Det er altsaa det samme, som vi nu have. Det havde de i 1872—73, og det er altsaa ikke noget nyt, der nu er kommet til, men noget, som netop var til Stede paa den Tid, da Roesukkerafgiften blev indført, og som ikke blev væsentlig forandret, den Gang Afgiften blev forandret i 1872. Efter den Tid er den rigtig-